

חני: שרה, אז קבענו היום ללמוד למבחן ביחד, נכון?

שרה (בתפקיד המח): כן, נכון. הו, עכשיו נזכרתי שגם רינה בקשה להצטרף אלינו.

חני: מה פתאום, אין לי כוח אליה, היא תשאל כל רגע שאלות, וזה סתם יעכב אותנו.

שרה (בתפקיד המח): זה לא יפה, צריך לעזור גם אם אין לנו חשק. זו מצוה גדולה!

חני: טוב, בסדר. (מסתובבת לצד השני וקוראת לרינה בטון חמוץ)

"רינה, אם את רוצה ללמוד אותנו את יכולה.. אבל אל תשאלי כל רגע שאלות, וגם תגידי תודה שאנחנו מסכימות לך להצטרף אלינו."

אמא: חני, אני ממש עמוסה היום, וערימת הכלים כאן בלתי נסבלת. תוכלי לעזור ולשטוף כלים?

המח של חני: חני, נכון שהיו לך תכניות אחרות, אבל אם אמא מבקשת צריך לעשות.

חני: טוב אמא, אני כבר שוטפת.

אמא: תודה לך!

ילדה: וואו, איזו שמלה מ-ה-מ-מ-ת! מוש!
היא ממש מחמיאה לי, יושבת עלי 'בול'!

מוח: את שמה לב שהשמלה קצרה עלייך.

ילדה: זה לא מפריע לי, יש הרבה בנות שהולכות ככה.

מוח: בתוך תוכך זה כן מפריע לך, כי את יודעת שזה
מפריע להקב"ה, ואת ילדה שלו, ורוצה להתלבש לפי
רצונו.

ילדה: אוף, טוב, מה אפשר לעשות. הנה, השמלה הזו
יותר ארוכה, למרות שאני פחות אוהבת, אלבש אותה.

ילדה: אין לי חשק להתפלל.

מוח: קחי קטע אחד בתפילה, תנסי
להבין אותו ולהתחבר למה שאת אומרת.
אולי תגלי שהתפילה יכולה להיות לך
משמעותית!

ילדה: אני מוכנה לנסות... (פותחת את
הסידור)